

204 S pastýři teď o závod

transpozice 2

1. S pas-tý - ři teď o zá - vod spě - chej - me k Be - tlé - mu, o - bě - tuj - me

lid - ský rod Kris - tu zro - ze - né - mu; lid - stva ples ať zní dnes

s an - děl - ský - mi sbo - ry přes ho - ry a do - ly.

2. Hleďte, v tvrdé jesličky
Dítě položené!
Nad ním chléva chudičků
krov se nuzně klene.
V plénky jen zahalen,
ale krásný, svěží,
nebes Král tu leží.

3. Víme, proč se snižuješ,
náš nejvyšší Pane.
Chudým důkaz dávat chceš
lásky svrchované.
Učíš nás v každý čas
snášet ponížení,
břímě každodenní.

4. Jdeme ke tvým jesličkám,
vroucně poklekáme;
hojnou milost uděl nám,
s důvěrou voláme:
Sejmi již naši tíž,
učíš, ať jsme prosti
hříšné poddanosti.

2. Hled' - te, v tvr - dé jes - lič - ky Dí - tě po - lo - že - né! Nad ním chlé - va

chu - dič - ký krov se nu - zně kle - ne. V plén - ky jen za - ha - len,

a - le krás - ný, svě - ží, ne - bes Král tu le - ží.

3. Ví-me, proč se sni-žu-ješ, náš nej-vyš - ší Pa - ne. Chudým dů-kaz

dá - vat chceš lás - ky svr - cho - va - né. U - číš nás v kaž-dý čas

sná - šet po - ní - že - ní, bří - mě kaž - do - den - ní.

4. Jde-me ke tvým je-sličkám, vroucně po - kle - cá - me; hoj-nou mi-lost

u - děl nám, s dů-vě - rou vo - lá - me: Sej - mi již na - ši tíž,

u - číň, ať jsme pros - ti hříš - né pod - da - nos - ti.